

התעודה זוייפה כדי להעביר במירמה חלקת אדמה של אשה ערבית לידי גושי-אמונים, וחקירת המישמרה נעצרה משום מה

הבקשה שהופנתה אל מושל שכם, יוסף לונץ, היתה, לכאורה, תמימה. עניין שבשיגרה. המושל, שהוא מאוהדי גושי-אמונים, התבקש להמציא תעודת זהות חדשה לערבית עיישה דראושה. הפגישה, שבה הועלתה הבקשה, היתה סודית. לסודיות היתה סיבה טובה. שכן אותו עניין שיגרת היה הצעד הראשון במזימה פלילית מתוכננת היטב, שמטרתה היתה עושק-קרקעות בגדה המערבית. מבצעי המזימה ומתכנניה אינם חוששים כלל מעונש. הם זוכים לגיבוי מלא של המישל הישראלי. הם נציגיו של הממשל. לפני חודשים אחדים נכנסו למישרדו של המושל לונץ (שבניתנים עזב את תפקידו) שלושה גברים, שהיו ידועים לו היטב. היו אלה אברהם מינץ, גיזבר אילון-מורה, מנחם פליקס, אף הוא מי אילון-מורה ומראשי גושי-אמונים, עובד מישרד ראש-הממשלה. הי עובד באיזור שכם.

השלושה ביקשו, ולמעשה הורו למושל, כי יוציא תעודת-זהות חדשה על שם עיישה דראושה. לדבריהם איבדה עיישה את תעודתה.

החוק מחייב אמנם כי על מבקש-התעודת החדשה — במיקרה זה עיישה דראושה — לבוא ולבקש את התעודה מאחד מי פקידי-המושל, אולם בשטחים הכבושים המושל הוא החוק. לונץ לא היסס, הוציא בו במקום תעודת-זהות חדשה.

הסיבה לטיפול המסורי, שבו זכתה עיישה מצידם של אנשי גושי-אמונים ונציגי

התחרטו לפתע. בפרשה התערב אלי ברי קול, אף הוא סוחר-קרקעות בשטחים. לברקול היו סיבות פרוזאיות מאוד למנוע את המירמה.

מזימה כפולה

ומכופלת

ברקול פועל בשטחים תוך תחרות עם סוחר-הקרקעות שמואל עינב ורפי איתן, יועץ ראש-הממשלה למילחמה. כאשר לחץ שר-החקלאות אריאל שרון לרכוש קרקעות — בכל מחיר — באיזור רוג'ייב, השתלב גם ברקול במאמץ שנועד להוסיף קרקעות לאילון-מורה.

במיסגרת חיפוש-הקרקעות קיבל ברקול מקיסמאוי הצעה מפתה. קיסמאוי הציע לסוחר-הקרקעות חלקות אחדות ברוג'ייב. ברקול שילם לקיסמאוי 15 אלף דינרים (דינר שווה 140 לירות) תמורת החלקות שהבטיח קיסמאוי. אך נשאלה חלקה אחת שאותה לא הצליח קיסמאוי להשיג. זו היתה החלקה של עיישה דראושה.

תוך כדי מאמציו של ברקול להשלים את העסקה, נודע לו מפי אחד מאנשי קיסמאוי, חסן עבדאללה, על התוכנית לזייף את תעודת-הזהות של עיישה ולרשום את הקרקע במירמה.

ברקול חשש כי חלקו בעסקה יקופח. הוא לא חשש שמה הזיוף יתגלה כעבור זמן, והוא יהיה הנאשם העיקרי. לברקול נודע מפיו של חסן כי

החלקת אמתונים הקנינה

מישרד ראש-הממשלה, היא פשוטה: עיישה היא בעלת שטח-קרקע של שמונה דונם ברוג'ייב, שלידי אילון-מורה. כשהתעודה החדשה בידם, יצאו השלושה מחדר המושל, והשלב השני של התרגיל החל. השלושה מסרו את התעודה לאחד קיסמאוי, עורכי תשובה-שטחים הידוע בפעילותו בהגנת קרקעות ליהודים. והמפורסם בקשריו ההדוקים עם נציגי מישרד ראש-הממשלה,

קיסמאוי לקח את התעודה והחליף את תמונתה של עיישה בתמונה של יוסלה מוסלם מכפר ג'ינספוט, שהיא אם אשתו. השלב האחרון: יוסלה מוסלם היתה אמורה להתחזות כעיישה דראושה ולגשת למישרד רשם-הקרקעות, כשברשותה תעודת-הזהות המזויפת. היא עמדה לחתום שם על מכירת חלקת-הקרקע ברוג'ייב — החלקה של עיישה דראושה. אולם ביצוע הרישום הכוזב לא יצא לפועל, ולא משום שמתכנני המזימה

יודע בגדה כ"עלי", הסביר לחסן ול-שותפיו כי בסופו של דבר יוכנס הוא, ברקול, לכלא, כעוד מבצעי-המירמה ישוחררו ללא בעיות.

ברקול הקליט את שיחתו עם חסן עבד-אללה. את החקלטה, בצירוף הודאה מלאה בדבר תוכנית הזיוף והרישום הכוזב, מסר למיחלקת-החקירות של מישרד-הישראלי, של תת-ניצב בנימין זיגל. ברקול מסר לחוקרים גם את התעודה המזויפת ש-קיבל מקיסמאוי.

פרטים אלה, המופיעים בעדויות בי בית-הדין שפטי-הצבאי בשכם, הודו כי תביעה נגד קיסמאוי על זיוף תעודת-זהות, הם חלק של פרשה שטרם פורסמה. עבר כבר דיווח העולם הזה (2214) על עסקי-קרקעות של עורכי-החקלאות, אלי לנדאו, יועץ ראש-הממשלה, רפאל איתן. בין היתר עסקו השניים ברכישת קרקע באיזור אילון-מורה, בו פעלו גם קיסמאוי וברקול.

מושרי-שכם לונץ בחפזנות גושי-אמונים באילון-מורה תעודה חדשה? אין בעיות

אחרי גביית העדות מברקול, עצרו את שני זיגל את קיסמאוי. הם גבו עדויות מפורטות ממנו ומאחרים, והחומר שהצטבר בידיהם לא הותר ספק-בקשר לפעולה הבאה. על הכוונת היו אברהם לונץ, מנחם פליקס וגם המושל יוסף לונץ.

החוקרים התכוונו לטפל בארבעה, כאשר הגיע רמז מגבוה: להפסיק את החקירה, לסגור את התיק, להעמיד לדין רק את קיסמאוי ולא לגעת באחרים. לפני מעצרו של קיסמאוי ניסה ברקול לקבל ממנו את יתרת-הדינרים שקיסמאוי היה חייב לו. על החלקה של עיישה שלא נמכרה, הוא נסע לפגישה באילון-מורה, שם היו קיסמאוי, חבריו, ואברהם מינץ, עסוקים בחפלה עליוה מלווה בי שתיה כדת. כאשר הגיע ברקול למקום, הוא פגש באקדחים שלופים, שבעליהם דרשו ממנו את התעודה המזויפת. ברקול לא נבהל, ואף הוא שלף אקדח. הוא עזב את המקום, ומיהר להגיש תלונה במישרד שכם. התוצאה: אקדחו הוחזר, ולשולפי האקדחים מגושי-אמונים וממישרד ראש-הממשלה לא נעשה דבר.

עיסקי-כיבשת-הרש

ביפיון זיוף תעודת-זהות של עיישה הוא רק אחד המיקרים שבהם זויפו תעודות. על רקע של הוצאת קרקעות מבעלים שסירבו למכור, לפני שנה וחצי היו שניים מגיבורי הפרשה עסוקים בשורה של רכישות קר-

קע באיזור קרני-שומרון, בכפרים ג'ינסי פוט, אלפונדוק, ראג'ייב, במקום ששמו אלקרניין זיפו השניים תעודות, כדי להעביר בעלות על חלקת קרקע בת 80 דונם. הם קיבלו תמורת הקרקע 80 אלף דינר ממינהל-מקרקעי-ישראל, במיקרה אחר שבו זייפו תעודות, היו צריכים לפצות את הבעלים האמיתיים בסכום-כסף גדול, משום שבעלי-הקרקע גילה את הרמית ואיים לפנות למישרד.

התברר לקיסמאוי מצטמצמת רק לעיסקי קרקעות. השניים פעילים גם, בשותפות הדוקה, בעיסוק מכי נים אחר, שטרם זכה לפירסום. קיסמאוי נהג לשחד רועים ערבים בשטחים הכבדים שים כדי שיעבירו את עדרי הכבשים שלהם מעבר לקו הירוק.

ידידיו של קיסמאוי היו מפעילים את הסירות הירוקה, שהיתה תופסת את הים עד, ומוכרת אותו במיכרו. הקונה בי מיכרו לא היה אלא קיסמאוי עצמו, ש-שילם מחירים אפסיים, ומאוחר יותר מכר את הכבשים במחיר מלא.

איש אינו יודע מי בדיוק התחלק בי רווחים, אך פרשת העדרים התפוצצה, כאשר הסירת הירוקה תפסה בטעות, את העדר של חברה-הכנסת הבדואי אבררביע. הח"כ עורר שערורייה, וקיבל פיצויים. כל העובדות הללו מצויות בתיקי בית-הדין שפטי ובתיקים מישרדתיים. המישרד מצאה בחקירתה פרט מעניין נוסף. תמור נתה של עיישה, שהוצגה בפני המושל לונץ בשלבי ההתחלה של התרמית, סופקה עליידי שנטל אותה מארכיון מישרד ראש-הממשלה.